

Lovforslag nr. L 113. Fremsat den 28. november 1997 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Canada

§ 1. Overenskomst af 17. september 1997 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Canada til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 31.

Stk. 3. Efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 31 skal følgende overenskomst og aftale ophøre med at finde anvendelse:

- 1) Overenskomst af 30. september 1955 mellem Regeringen i Canada og Regeringen i Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskat, som ændret ved Tillægsoverenskomsten af 27. november 1964.
- 2) Aftale af 18. juni 1929 mellem Canada og

Danmark om gensidig fritagelse for indkomstskat af fortjeneste indvundet ved skibsfart.

§ 2. Den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst nedsættes for en person, som senest den 26. november 1997 blev hjemmehørende i Canada, og som på denne dato modtog pensioner, der er omfattet af Overenskomstens artikel 18, stk. 1. Nedsættelsen udgør 60.000 kr., dog højst det beløb, som personen modtager i pension. Nedsættelsen kan ikke medføre, at den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst bliver negativ.

§ 3. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST
mellem
Regeringen i Kongeriget Danmark og
Regeringen i Canada til undgåelse af dobbeltbeskatning
og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomst- og formueskatter

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Canada, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, er blevet enige om følgende:

Bilag til f. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Canada

I. Overenskomstens anvendelsesområde**Artikel 1***Personer omfattet af overenskomsten*

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, som er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2*Skatter omfattet af overenskomsten*

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på hver af de kontraherende staters vegne, og for så vidt angår Danmark på politiske underafdelingers og lokale myndigheders vegne, uden hensyn til hvordan de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, såvel som skatter af formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

a) i Canada:

de skatter, der pålignes af regeringen i Canada i henhold til indkomstskatteloven, (herefter omtalt som »canadisk skat«);

b) i Danmark:

1. indkomstskatten til staten;
2. den kommunale indkomstskat;
3. den amtskommunale indkomstskat;
4. kirkeskatten;
5. udbytteskatten;
6. renteskatten;
7. royaltyskatten;
8. skatter i henhold til kulbrinteskatteloven og
9. formueskatten til staten, (herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

II. Definitioner**Artikel 3***Almindelige definitioner*

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, skal ved anvendelsen af denne overenskomst:

a) (i) udtrykket »Canada« brugt i geografisk forstand betyde Canadas territorium, herunder

(I) ethvert område uden for Canadas territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og i medfør af Canadas lovgivning er et område, inden for hvilket Canada kan udøve rettigheder med hensyn til havbunden, dens undergrund og deres naturforekomster; og

(II) havet og luftrummet over ethvert område, som omhandlet i punkt (I), med hensyn til enhver virksomhed, som udøves i forbindelse med efterforskningen eller udnyttelsen af de der omhandlede naturforekomster;

(ii) udtrykket »Danmark« betyde Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet i dansk lovgivning som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomsterne på havbunden, i dens undergrund og de ovenliggende vande og luftrummet over disse vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på økonomisk udnyttelse af og efterforskning i dette område; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;

b) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyde Canada eller Danmark, alt efter sammenhængen;

c) udtrykket »person« omfatte en fysisk person, et selskab, et dødsbo og enhver anden sammenslutning af personer, og for så vidt angår Canada omfatter udtrykket også en fond (trust);

d) udtrykket »selskab« betyde enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i

skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

- e) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyde henholdsvis et foretagende, der drives af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, der drives af en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- f) udtrykket »kompetent myndighed« betyde:
- (i) i Canada, »the Minister of National Revenue« eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) i Danmark, Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- g) udtrykket »skat« betyde canadisk skat eller dansk skat, alt efter sammenhængen;
- h) udtrykket »statsborger« betyde:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab og enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- i) udtrykket »international trafik« betyde enhver transport med et skib eller et luftfartøj, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning vedrørende de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter også en kontraherende stat selv, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller et herunder hørende offentligt organ. Ud-

trykket omfatter ikke en person, som er skattepligtig til den pågældende stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til rådighed; hvis han har en fast bolig til rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken af staterne han har midtpunktet for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvori han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor et selskab efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, bestemmes dets status efter følgende regler:

- a) det skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvori det er indregistreret;
- b) hvis det ikke er indregistreret i nogen af staterne, skal det kun anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dets virkelige ledelse har sit sæde.

4. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person eller et selskab efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende stater kompetente myndigheder søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale og fastsætte de nærmere regler for overenskomstens anvendelse på en sådan person. Når sådan aftale ikke foreligger, skal en sådan person ikke kunne påberåbe sig no-

gen skattnedsættelse eller skattefritagelse i medfør af denne overenskomst.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end tolv måneder.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på bearbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted for udelukkende at udøve en kombination af de i litra a)-e) nævnte former for virksomheder, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal et foretagende i tilfælde, hvor en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6, handler på foretagendets vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne, anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til hele den virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig agent, forudsat at disse personer handler inden for deres erhvervsvirksomheds sædvanlige rammer.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

III. Beskatning af indkomst

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Ved anvendelse af denne overenskomst skal udtrykket »fast ejendom« tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende, og skal omfatte enhver option til eller lignende rettighed over ejendommen. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast

ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke den almindelige lovgivning om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, rettigheder til at efterforske eller at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster samt rettigheder til beløb, der beregnes i forhold til mængden eller værdien af produktionen fra sådanne forekomster; skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom, og på indkomst eller fortjeneste ved afhændelse af sådan ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver eller har drevet en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 finder anvendelse, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage de omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Såfremt det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget varekøb for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år efter år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste, som et foretagende i en kontraherende stat oppebærer ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Fortjeneste, som et foretagende i en kontraherende stat oppebærer ved anvendelse eller ved rådighedsstillelse af containere (herunder anhangere, pramme og lignende materiel til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 og

i artikel 7 kan fortjeneste, der oppebæres ved driften af skibe, som hovedsagelig anvendes til transport af passagerer eller varer udelukkende mellem pladser i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

4. Med hensyn til fortjeneste, der oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1 og 2 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

5. Bestemmelserne i stykke 1, 2, 3 og 4 skal også finde anvendelse på de deri nævnte fortjenester, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat eller af SAS ved deres deltagelse i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver indkomst eller fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville været tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes indkomst eller fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til et foretagendes indkomst eller fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - indkomst eller fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den

således medregnede indkomst eller fortjeneste er indkomst eller fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som dér er beregnet af indkomsten eller fortjenesten. Ved beregningen af en sådan regulering skal hensyn tages til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

3. En kontraherende stat kan ikke ændre et foretagendes indkomst eller fortjeneste under de i stykke 1 nævnte omstændigheder efter udløbet af de i dens nationale lovgivning fastsatte tidsfrister, og i intet tilfælde seks år efter udgangen af det år, i hvilket den indkomst eller fortjeneste, som kunne være genstand for en sådan ændring, ville være tilfaldet et foretagende i denne stat.

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 skal ikke finde anvendelse i tilfælde af svig, forsætlig undladelse eller uagtsomhed.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvori det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis udbyttets retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den skat, der pålægges, ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) uanset bestemmelserne i litra a), 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis udbyttet er udbetalt af et investeringsaktieselskab, som er hjemmehørende i Canada, men ejes af en person, som ikke er hjemmehørende i Canada, til en retmæssig ejer, som er hjemmehørende i Danmark, og som direkte eller

indirekte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet; og

- c) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Bestemmelserne i dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, såfremt udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, der udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

6. Uanset enhver bestemmelse i denne overenskomst skal et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, i

overensstemmelse med bestemmelserne i denne anden stats lovgivning forblive undergivet tillægsskatten for selskaber, bortset fra aktieselskaber i denne anden stat, men skattesatsen må ikke overstige 5 pct.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant rente kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis rentebeløbets retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den skat, der pålignes, ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renten.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som er den retmæssige ejer heraf, kun beskattes i denne anden stat, såfremt sådan rente:

- a) er en bøde som følge af for sen betaling;
- b) er betalt af en kontraherende stats centralbank til den anden kontraherende stats centralbank; eller
- c) er betalt i henhold til en gældsforpligtelse i forbindelse med salg på kredit, foretaget af en person, som er hjemmehørende i denne anden stat, af udstyr, varer eller serviceydelser af enhver art, undtagen hvor salget sker mellem indbyrdes forbundne foretagender som omhandlet i artikel 9, stykke 1, litra a) eller b); eller
- d) er betalt til en person, der var stiftet og udelukkende drives for at administrere eller udrede ydelser under en eller flere ordninger vedrørende pension, fratrædelse eller andre personalegoder, forudsat at:
 - (i) denne person generelt er skattefritaget i den anden kontraherende stat; og
 - (ii) renten ikke er oppebåret fra udøvelse af handels- eller forretningsvirksomhed eller fra en forbundet person.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 2

- a) kan renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales i henhold til en gælds-

forpligtelse for regeringen i denne kontraherende stat, for en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, forudsat at rentens retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun beskattes i denne anden stat;

- b) kan renter, der hidrører fra Danmark, og som betales til en person, der er hjemmehørende i Canada, kun beskattes i Canada, hvis de betales i henhold til et lån, der er ydet, garanteret eller sikret, eller en kredit, der er ydet, garanteret eller sikret af the Export Development Corporation; og
- c) kan renter, der hidrører fra Canada, og betales til en person hjemmehørende i Danmark, kun beskattes i Danmark, hvis de betales i henhold til et lån, der er ydet, garanteret eller sikret, eller en kredit, der er ydet, garanteret eller sikret af Eksporthandelsrådet eller af sådanne låneinstitutter, som er nærmere angivet og aftalt i skrivelser, der udveksles mellem de kontraherende stater.

5. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, såvel som indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af pengelån i henhold til lovgivningen i den stat, hvorfra indkomsten hidrører. Udtrykket »rente« omfatter ikke indkomst, der er omhandlet i artikel 10.

6. Bestemmelserne i stykke 1, 2, 3 og 4 skal ikke finde anvendelse, såfremt renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, der ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

7. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis betaleren er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person,

der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den gældsforpligtelse, for hvilken renten betales, er indgået, og sådan rente afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

8. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer, eller mellem dem begge og en tredje person, bevirker, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger, af hvilken grund det end måtte være, det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af beløbet kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men såfremt den retmæssige ejer af nævnte royalties er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den skat, der pålignes, ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af nævnte royalties.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan

- a) royalties for ophavsrettigheder og andre lignende betalinger vedrørende produktion eller reproduktion af ethvert litterært, dramatisk, musikalsk eller andet kunstnerisk arbejde (men ikke omfattende royalties vedrørende spillefilm, eller royalties vedrørende optagelser på film eller billedbånd eller andre gengivelsesmidler til brug i forbindelse med fjernsynsudsendelser); og

b) royalties for anvendelsen af eller retten til at anvende computer software eller ethvert patent eller for oplysning vedrørende industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (men ikke omfattende sådanne oplysninger givet i henhold til en leje- eller franchiseaftale),

der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som er den retmæssige ejer heraf, kun beskattes i denne anden stat.

4. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret, patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer, og omfatter betalinger af enhver art med hensyn til spillefilm og optagelser på film, billedbånd eller andre genvejsmidler til brug i forbindelse med fjernsyn.

5. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 skal ikke finde anvendelse, såfremt royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de betalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis betaleren er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor betaleren af royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet er indgået, og sådanne royalties afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer, eller mellem dem begge og en tredje person, bevirker, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger, af hvilken grund det end måtte være, det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af beløbet kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed i den anden kontraherende stat til udøvelse af frit erhverv, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og af rørlig formue, der er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, der oppebæres direkte eller indirekte af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat ved afhændelse af andele i et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og hvoraf denne person ejer mindst 25 pct. af værdien af aktiekapitalen, eller for så vidt angår Canada, en an-

del i et interessentskab eller i en fond (trust) oprettet i henhold til lovgivningen i denne anden stat, og hvoraf denne persons samlede andel udgjorde mindst 25 pct. af værdien af sådanne andele, kan beskattes i denne anden stat, hvis mindst 50 pct. af værdien af henholdsvis aktierne eller andelen hidrører fra fast ejendom beliggende i denne anden stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2, 3 og 4 omhandlede kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

6. Bestemmelserne i stykke 5 skal ikke berøre den enkelte kontraherende stats ret til, i overensstemmelse med dens lovgivning, at pålægge en skat på fortjeneste ved afhændelse af ethvert formuegode, der oppebæres af en fysisk person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som har været hjemmehørende i den førstnævnte stat på noget tidspunkt inden for de nærmest forudgående seks år før afhændelsen af formuegodet.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet selvstændigt arbejde af lignende karakter, der oppebæres af en fysisk person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre han har et fast sted, der til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. Såfremt han har eller har haft et sådant fast sted, kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 finder anvendelse, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der oppebæres af en person,

som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, der hidrører derfra, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende kalenderår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der udføres om bord på et skib eller et luftfartøj, der anvendes i international trafik af et foretagende, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

4. I tilfælde, hvor en i Danmark hjemmehørende person oppebærer vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført om bord på et luftfartøj, der anvendes i international trafik af konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelshonorarer

Bestyrelshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelsen eller lignende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller som musiker eller som sportsudøver, ved hans personlige virksomhed som sådan udøvet i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 2 skal ikke finde anvendelse, hvis det er godtgjort, at hverken den professionelle kunstner eller sportsudøveren eller personer, der har forbindelse med disse, direkte eller indirekte har del i den i nævnte stykke omhandlede persons fortjeneste.

Artikel 18

Pensioner

1. Pensioner og sociale ydelser, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i den stat, hvorfra de hidrører.

2. Underholdsbidrag og lignende betalinger, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som dér er undergivet beskatning deraf, kan kun beskattes i den anden stat.

Artikel 19

Offentlige hverv

1.
a) Gage, løn og andet lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til

en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådan gage, løn og andet lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som
(i) er statsborger i denne stat; eller
(ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. Bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 skal finde anvendelse på gage, løn og andet lignende vederlag, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

Artikel 20

Studerende

Beløb, som en studerende, lærling eller erhvervspraktikant, som, umiddelbart før han søger en kontraherende stat, er eller var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

Andre indkomster

1. Medmindre bestemmelserne i stykke 2 finder anvendelse, kan indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, uanset hvorfra de hidrører, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kun beskattes i denne stat.

2. I tilfælde, hvor sådan indkomst oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, fra kilder i den anden kontraherende stat, kan sådan indkomst dog også beskattes i den stat, hvorfra den hidrører, i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat. I tilfælde hvor sådan indkomst er indkomst fra et dødsbo eller en fond (trust), bortset fra en fond (trust) hvortil bidrag var fradragsberettigede, må den skat, der pålægges,

forudsat at indkomsten er skattepligtig i den kontraherende stat, i hvilken den retmæssige ejer er hjemmehørende, ikke overstige 15 pct. af indkomstens bruttobeløb.

IV. Beskatning af formue

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed i den anden kontraherende stat til udøvelse af frit erhverv, kan beskattes i denne anden stat.

3. Formue bestående af skibe og luftfartøjer, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i denne stat.

4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

V. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Canada skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Under forbehold af de gældende bestemmelser i Canadas lovgivning vedrørende fradrag i skat, der skal betales i Canada, for skat, der er betalt i et område uden for Canada, og enhver senere ændring af disse bestemmelser - hvilket ikke skal indvirke på det heri indeholdte almindelige princip - og medmindre et større fradrag eller lempelse er fastsat i Canadas lovgivning, skal skat, der betales i Danmark af fortjeneste, indkomst eller gevinst, der hidrører fra Dan-

mark, fradrages i enhver canadisk skat, der skal betales af sådan fortjeneste, indkomst eller gevinst.

- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark oppebærer en fortjeneste, som omhandlet i artikel 13, stykke 6, som kan beskattes i Canada, skal Canada, under iagttagelse af de gældende bestemmelser i Canadas lovgivning vedrørende fradrag i skat, der skal betales i Canada, for skat, der er betalt i et område uden for Canada, og enhver senere ændring af disse bestemmelser - hvilket ikke skal indvirke på det heri indeholdte almindelige princip - indrømme fradrag, i enhver skat, der skal betales af denne person vedrørende en sådan fortjeneste, med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Danmark af denne fortjeneste.
- c) Under forbehold af de gældende bestemmelser i Canadas lovgivning vedrørende beskatning af indkomst fra et udenlandsk datterselskab og af enhver senere ændring af disse bestemmelser - hvilket ikke skal indvirke på det heri indeholdte almindelige princip - skal et selskab, der er hjemmehørende i Canada, med henblik på beregningen af canadisk skat være berettiget til ved beregningen af dets skattepligtige indkomst at fradrage ethvert udbytte, det har modtaget fra det fritagne overskud i et udenlandsk datterselskab, der er hjemmehørende i Danmark.
- d) I tilfælde hvor indkomst oppebåret eller formue ejet af en person, der er hjemmehørende i Canada, er fritaget for beskatning i Canada efter bestemmelserne i denne overenskomst, kan Canada ved beregningen af skatten af anden indkomst eller formue tage hensyn til den indkomst eller formue, der er fritaget for beskatning.

Udtrykkene »udenlandsk datterselskab« og »fritagne overskud« skal have den betydning, som det har i Canadas indkomstskattelov.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) finder anvendelse, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Canada, indrømme:

- (i) fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Canada;
 - (ii) fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Canada.
- b) Et sådant fradrag skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomst- eller formueskatten, beregnet uden sådant fradrag, der kan henføres til henholdsvis den indkomst eller formue, som kan beskattes i Canada.
- c) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Canada, kan Danmark medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomst- eller formueskatten fradrage den del af indkomst- eller formueskatten, som kan henføres til henholdsvis den indkomst, der hidrører fra, eller den formue, der ejes i Canada.

3. I denne artikel skal fortjeneste, indkomst eller gevinster, som er oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som kan beskattes i den anden kontraherende stat i overensstemmelse med denne overenskomst, anses for at hidrøre fra kilder i den anden stat.

VI. Særlige bestemmelser

Artikel 24

Ikke diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på fysiske personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mere byrdefuld i den anden stat end beskatningen

af foretagender i den anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at tilstå personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 8, eller artikel 12, stykke 7, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der betales af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af den førstnævnte persons skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af den førstnævnte persons skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Bestemmelserne i stykke 3 skal ikke berøre anvendelsen af nogen bestemmelse i skattelovgivningen i en kontraherende stat:

- a) der vedrører adgangen til fradrag for renter, som er i kraft på datoen for undertegnelsen af denne overenskomst (herunder enhver senere ændring af sådanne bestemmelser, der ikke ændrer deres generelle indhold); eller
- b) der vedtages efter denne dato af en kontraherende stat med det formål at sikre, at en person, som ikke er hjemmehørende i denne stat, ikke stilles bedre skattemæssigt i henhold til lovgivningen i denne stat end personer, som er hjemmehørende i denne stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat

kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer hjemmehørende i en tredje stat, er eller måtte blive undergivet.

4. I denne artikel betyder udtrykket »beskatning« de af overenskomsten omfattede skatter.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indgive en skriftlig ansøgning, hvori angives grundlaget for at kræve en revision af denne beskatning, til den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, i hvilken han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 24, stykke 1, til den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, hvori han er statsborger.

2. Den i stykke 1 nævnte kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten.

3. En kontraherende stat må ikke efter udløbet af de tidsfrister, der er fastsat i dens interne lovgivning, og i intet tilfælde efter seks år fra udgangen af den skattepligtsperiode, i hvilken den omhandlede indkomst er opstået, forhøje beskatningsgrundlaget for en person, der er hjemmehørende i nogen af de kontraherende stater, ved deri at medregne indkomster, som også er blevet beskattet i den anden kontraherende stat. Dette stykke skal ikke finde anvendelse i tilfælde af svig, forsætlig undladelse eller forsømmelse.

4. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

5. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for gennemførelsen af bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse eller klagebehandling, i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til skattemæssige formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- a) at foretage forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, in-

dustriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 27

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning og udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artikel 5 og artikel 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter i den anden kontraherende stat, med hensyn til denne virksomhed anses for at drive erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en eller flere perioder, der ikke overstiger i alt 30 dage inden for en 12-månedersperiode. For så vidt angår dette stykke skal imidlertid virksomhed, der udøves af et foretagende, som er indbyrdes forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er af væsentlig samme art som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 udgør virksomhed, som udøves uden for kysten med borerigge, kun et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en eller flere perioder, som sammenlagt overstiger 90 dage inden for en 12-måneders periode. For så vidt angår dette stykke skal imidlertid virksomhed, der udøves af et foretagende, som er indbyrdes forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er af væsentlig samme art som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 13, skal en kapitalgevinst på borerigge anvendt i forbindelse med den i stykke 3 nævnte virksomhed, som anses for oppebåret af en i en kontraherende stat hjemmehørende person på det tidspunkt, hvor borerigvirkomheden ophører med at være skattepligtig i den anden kontra-

herende stat, være fritaget for beskatning i denne anden stat.

Artikel 28

Ansatte ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige overenskomster.

2. Uanset artikel 4 skal en fysisk person, der er ansat ved en kontraherende stats diplomatiske mission, konsulære repræsentation eller faste mission, som er beliggende i den anden kontraherende stat eller i en tredjestat, ved anvendelsen af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i udsenderstaten, hvis han i udsenderstaten er undergivet de samme forpligtelser med hensyn til beskatning af hele sin indkomst som personer, der er hjemmehørende i udsenderstaten.

3. Overenskomsten skal ikke finde anvendelse på internationale organisationer, på disses organer eller embedsmænd eller på personer, der som ansat ved en diplomatisk mission, en konsulær repræsentation eller en fast mission for en tredjestat eller gruppe af stater opholder sig i en kontraherende stat, og som ikke i nogen af de kontraherende stater er undergivet de samme forpligtelser med hensyn til beskatning af hele deres indkomst som personer, der er hjemmehørende i disse stater.

Artikel 29

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til ethvert område i de kontraherende stater, som særlig er holdt udenfor denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser nogen af de kontraherende stater er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art, som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådan dato og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive

fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32 også - på den måde, som er angivet i nævnte artikel - bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område eller på enhver stat eller ethvert område, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 30

Forskellige bestemmelser

1. Bestemmelserne i denne overenskomst skal ikke på nogen måde anses for at begrænse nogen undtagelse, fritagelse, fradrag, credit eller anden lempelse, der nu eller senere indrømmes i henhold til en kontraherende stats lovgivning ved fastsættelsen af den skat, der pålægges af denne stat.

2. Intet i overenskomsten skal anses for at hindre en kontraherende stat i at pålægge skat på beløb, der medregnes i indkomsten for en person, der er hjemmehørende i denne stat, vedrørende et interessentskab, en fond (trust) eller et kontrolleret udenlandsk datterselskab, i hvilket eller i hvilken denne person har en andel.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 10 skal udbytter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en organisation, som var stiftet og udelukkende drives i den anden kontraherende stat for at administrere eller udrede ydelser under en eller flere ordninger vedrørende pension, fratrædelse eller andre personalegoder, være fritaget for skat i den førstnævnte stat forudsat:

- a) at organisationen er den retmæssige ejer af de aktier hvoraf udbyttet er betalt, at den besidder disse aktier i investeringsøjemed og at den generelt er skattefritaget i den anden kontraherende stat; og
- b) at organisationen ikke ejer, hverken direkte eller indirekte, mere end 5 pct. af aktiekapitalen eller 5 pct. af stemmевærdien i det selskab, som udbetaler udbyttet; og

- c) at selskabets aktieklasse, hvoraf udbyttet er udbetalt, regelmæssigt handles på en godkendt aktiebørs.

4. Ved anvendelsen af stykke 3 betyder udtrykket »godkendt aktiebørs«:

- a) i tilfælde hvor udbyttet hidrører fra Canada, en canadisk aktiebørs som foreskrevet i indkomstskatteloven;
- b) i tilfælde hvor udbyttet hidrører fra Danmark, Københavns Fondsbørs; og
- c) enhver anden aktiebørs, som man bliver enige om i skrivelser udvekslet mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder.

5. For så vidt angår artikel XXII, stk. 3, (konsultationer) i GATS-aftalen (General Agreement on Trade in Services), er de kontraherende stater enige om, at uanset det nævnte stykke skal enhver uoverensstemmelse mellem dem om, hvorvidt en forholdsregel falder inden for rækkevidden af denne overenskomst, kun kunne indbringes for GATS-rådet (Council for Trade in Services), som det er muligt efter det nævnte stykke, med samtykke af begge kontraherende stater. Enhver tvivl om fortolkningen af nærværende stykke skal løses efter fremgangsmåden i artikel 25, stk. 4, eller, hvis dette ikke er muligt, efter enhver anden fremgangsmåde, som de kontraherende stater måtte blive enige om.

VII Slutbestemmelser

Artikel 31

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for denne overenskomsts ikrafttræden er blevet opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den seneste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning:

- a) med hensyn til skat der er tilbageholdt ved kilden af beløb, der er betalt til eller godskrevet ikke-hjemmehørende personer den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft; og

- b) med hensyn til andre skatter, for så vidt angår Canada i skatteår, og for så vidt angår Danmark i indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft.

3. Bestemmelserne i overenskomsten af 30. september 1955 mellem Regeringen i Canada og Regeringen i Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskat, som ændret ved Tillægsoverenskomsten af 27. november 1964 (herefter omtalt som »1955-overenskomsten«) skal ophøre at have virkning:

- a) med hensyn til skat, der er tilbageholdt ved kilden af beløb, der er udbetalt til eller godskrevet ikke-hjemmehørende personer den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft; og
- b) med hensyn til andre skatter, for så vidt angår Canada i skatteår, og for så vidt angår Danmark i indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 skal i tilfælde, hvor enhver større skattelempelse ville være opnået i henhold til bestemmelserne i 1955-overenskomsten, enhver sådan bestemmelse som førnævnt fortsat have virkning:

- a) med hensyn til skat, der er tilbageholdt ved kilden, af beløb, der er betalt til eller godskrevet ikke-hjemmehørende personer den sidste dag eller tidligere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft; og
- b) med hensyn til andre skatter:
- (i) for så vidt angår Canada, for skatteår, der slutter den sidste dag eller tidligere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft;
- (ii) for så vidt angår Danmark, for indkomstår der slutter den sidste dag eller tidligere i det andet kalenderår, der føl-

ger nærmest efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft.

5. Aftalen af 18. juni 1929 mellem Canada og Danmark om gensidig fritagelse for indkomstskat af fortjeneste, indvundet ved skibsfart, opfører at have virkning fra den dato, hvor denne overenskomst træder i kraft.

Artikel 32

Opsigelse

Denne overenskomst skal have virkning på ubestemt tid, men enhver af de kontraherende stater kan den 30. juni eller tidligere i ethvert kalenderår efter det år, i hvilket den er trådt i kraft, ad diplomatisk vej give den anden kontraherende stat en skriftlig meddelelse om opsigelse; i så fald skal overenskomsten ophøre at have virkning:

- a) med hensyn til skat, der er tilbageholdt ved kilden, af beløb, der er betalt til eller godskrevet ikke-hjemmehørende personer den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket opsigelsen er givet; og
- b) med hensyn til andre skatter for så vidt angår Canada for skatteår, og for så vidt angår Danmark for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket opsigelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i København den 17. september 1997 på dansk, engelsk og fransk, idet hver tekst har lige gyldighed.

For Regeringen i Kongeriget Danmark

Carsten Koch

For regeringen i Canada

Brian Baker

Bilag til f. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Canada

PROTOKOL

Ved underskrivelsen af overenskomsten mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Canada til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter er underskriverne blevet enige om, at følgende bestemmelser skal udgøre en integrerende del af overenskomsten:

1. Vedrørende anvendelsen af overenskomstens artikel 3, stykke 1, litra i), og artikel 8, skal udtrykkene »transport med et skib« eller »skibsfartsvirksomhed«, betyde drift af et skib, således at hver rejse opgøres for sig.
2. For så vidt angår Artikel 23, stykke 1, litra c), i overenskomsten omfatter udtrykket »Danmark« Grønland. Canada kan imidlertid, uanset bestemmelserne i overenskomstens artikel 32, den 30. juni eller tidligere i ethvert kalenderår give Danmark meddelelse om opsigelse af den foregående sætning, og i så fald skal den foregående sætning ophøre at have virkning for skatteår, som begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket opsigelsen er givet.
3. Artikel 26 i overenskomsten er blevet udvidet til at gælde for Grønland.
4. For så vidt angår artikel 26 skal udtrykket »Kongeriget Danmark« og »Danmark«

også gælde for Grønland, hvis ikke andet fremgår af sammenhængen.

5. De skatter, som i medfør af denne protokol er omfattet af artikel 26 i overenskomsten, skal indbefatte følgende skatter, som opkræves i Grønland: indkomst-, selskabs- og udbytteskatter til Landskassen og kommunerne.
6. Udtrykket »kompetent myndighed« betyder for så vidt angår Grønland, Grønlands Hjemmestyre eller den myndighed, som på Hjemmestyrets vegne er blevet befuldmægtiget til at behandle spørgsmål vedrørende overenskomsten.
7. Denne protokol skal træde i kraft på og have virkning fra den samme dato som overenskomsten.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i København den 17. september 1997 på dansk, engelsk og fransk, idet hver tekst har lige gyldighed.

For Regeringen i Kongeriget Danmark

Carsten Koch

For Regeringen i Canada

Brian Baker

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Canada og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Overenskomsten afløser en overenskomst, som blev indgået i 1955 og revideret i 1964, og som nu er forældet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Canada beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Canada kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Desuden indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte *metodebestemmelse* (overenskomstens artikel 23), bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsning af tvivlsspørgsmål og bestemmelser om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger.

Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv forhindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er *ordinær credit*. Dette indebærer for Danmarks vedkommende, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra en kilde i Canada, og Canada efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, vil Danmark skulle nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Canada. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vidt omfang den model, som er udarbejdet i OECD-regi (OECD-modellen), og som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg. OECD-modellen er dog på ingen måde bindende for kontraherende stater. I praksis ses mange afvigelser fra modellen, og en dobbeltbeskatningsoverenskomst må nødvendigvis være et kompromis mellem to landes synspunkter. Under gennemgangen af overenskomsten nedenfor redegøres for de væsentligste afvigelser fra OECD-modellen.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser.

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

Lovforslagets økonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser

Formålet med en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af økonomiske relationer mellem de to lande. Virksomheder og personer i det ene land får herved bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og som følge af større klarhed om de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Virkingen af overenskomsten er begrænset til de områder, hvor der sker ændringer i forhold til den gældende overenskomst. De væsentligste ændringer for så vidt angår dansk beskatning vedrører udbytter, renter, royalties, overskud i et fast driftssted samt pensioner og sociale ydelser.

Hvad angår udbytter fra et selskab i et af landene til en person eller et selskab i det andet land, kan disse efter den nye overenskomst højst beskattes i kildestaten med 5 pct. i moder/datterselskabsforhold mod 15 pct. efter den gældende overenskomst.

Renter fra et af landene til en person eller et selskab i det andet land kan efter den nye overenskomst højst beskattes i kildestaten med 10 pct. mod 15 pct. efter den gældende overenskomst. Herfra er dog undtaget en række rentebetalinger f.eks. morarenter,

rentebetalinger til de to staters nationalbanker, kreditsalgsrenter, renter fra statsobligationer o.l. og renter af eksportkreditlån som kun kan beskattes i bopælsstaten.

Royalties kan efter den nye overenskomst beskattes i kildestaten med 10 pct. når ejeren af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden stat, mod 15 pct. efter den gældende overenskomst. Herfra er dog undtaget royaltyt fra en for visse ophavsrettigheder og patenter, hvorimod leasing er inkluderet i royaltybegrebet, dog ikke af containere.

Den lavere beskatning skønnes at medføre et beskedent merprovenu som følge af en lavere lempelse i den danske skat.

Overskud i et fast driftssted, der ejes af et selskab i det andet land, kan efter den nye overenskomst pålægges en tillægsskat på indtil 5 pct. (»branch profits tax«), jfr. gennemgangen af artikel 10 nedenfor. Dette kan medføre et beskedent provenutab som følge af en øget lempelse i den danske skat.

Personer hjemmehørende i Canada skal i fremtiden betale dansk skat af udbetalinger af pensioner og sociale ydelser fra Danmark. Til gengæld vil den danske beskatning af herboende personers udbetalinger af pensioner og sociale ydelser fra Canada bortfalde, da disse fremover kun kan beskattes i Canada.

Det foreslås dog samtidig, at den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst for personer, der senest på datoen for lovforslagets fremsættelse blev hjemmehørende i Canada, og som modtog pension fra Danmark, nedsættes med 60.000 kr., jf. lovforslagets § 2.

Der er ikke holdepunkter for et mere præcist skøn over de provenumæssige virkninger af disse ændringer men nettovirkningen skønnes at være af meget beskedent størrelse.

Lempelsesmetoden for indkomst (eller formue), der kun beskattes i Canada, bliver fremover exemption med progressionsforbehold. Dette kan medføre et beskedent merprovenu som følge af, at den canadisk beskattede indkomst indgår i den samlede danske indkomstopgørelse, og dermed kan udløse progressiv beskatning af den danske del af den samlede indkomst.

Overenskomsten skønnes kun at have meget begrænsede effekter for dansk erhvervsliv. Det kan bl.a. nævnes, at i det omfang virksomhederne ikke betaler dansk skat, vil incitamentet til at investere i Canada øges som følge af lempelsen af beskatning på udbytter, renter og royalties.

Danske virksomheder, som ikke betaler dansk skat, og som har overskud i et fast driftssted i Canada, kan dog kunne opleve en højere beskatning som

følge af, at Canada kan beskatte overskuddet med 5 pct. i »branch profits tax«.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Canada. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at nærværende lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft på dagen for den sidste af disse underretninger, og den finder anvendelse fra det kalenderår eller skatte- hhv. indkomstår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, jfr. overenskomstens artikel 31.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning. Samtidig ophører den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst af 1955/1964 samt en aftale af 1929 om beskatning af skibsfart med at have virkning.

De enkelte artikler i den nye dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne. For Canadas vedkommende nævnes kun skatter opkrævet af staten. Dette skyldes, at Canadas forbundsregering formelt ikke kan binde de canadiske enkelstater. I praksis efterlever de lokale myndigheder i Canada dog de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Canada har indgået. Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Overenskomsten omfatter også formueskatter. De canadiske myndigheder er bekendt med afskaffelsen af formueskatten i Danmark, men har alligevel ønsket også at lade overenskomsten omfatte formueskatter. Konsekvensen er, at bestemmelserne om formueskat umiddelbart vil være indholdsløse, men skulle Danmark på et senere tidspunkt genindføre formueskatten, vil den uden videre være omfattet af overenskomsten.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Udtrykket *person* omfatter fysiske personer, selskaber og dødsboer samt enhver anden sammenslutning af personer - for Canadas vedkommende endvidere en fond (trust) - mens udtrykket *selskab* omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *foretagende i en kontraherende stat*, *kompetent myndighed*, *skat*, *statsborger* og *international trafik*.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at med mindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de kontraherende stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat* betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium. Definitionen er i forhold til definitionen i OECD-modellen udvidet til også at omfatte de kontraherende stater selv, herunder politiske underafdelinger og lokale myndigheder. (Den danske stat m.v. har hjemsted i Danmark, den canadiske tilsvarende i Canada.) Det er fra canadisk side tilkendegivet, at den canadiske stat ikke vil drive erhvervsmæssig virksomhed i Danmark uden at stifte et selskab m.v. til formålet. Danmark har nemlig ikke i sin interne lovgivning hjemmel til at beskatte en fremmed stat som sådan.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning (»dobbelt domicil«), og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række

kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i *overenskomstens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette vil være afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). *Man kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.*

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.

For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Et selskab, som er fuldt skattepligtigt i begge stater, skal efter OECD-modellen anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde. Efter den dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst skal selskabet imidlertid være hjemmehørende i den stat, hvor det er registreret, og først hvis det ikke er registreret i nogen af de to stater, anvendes ledelsens sæde som kriterium. Denne løsning er valgt af hensyn til canadisk retspraksis, hvorefter der skal meget lidt til for at flytte ledelsens sæde i et selskab.

Endvidere er i stk. 4 indføjet en bestemmelse om, at de kompetente myndigheder i de kontraherende stater ved gensidig aftale skal løse spørgsmål om dobbelt domicil for juridiske personer. Så længe sådan gensidig aftale ikke foreligger, kan vedkommende juridiske person ikke påberåbe sig skattnedsættelse eller skattefritagelse efter overenskomsten. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i OECD-modellen.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste indvundet af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted hvorfra foretagendet ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejder udgør dog først et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder, jfr. stk. 3.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 5 og stk. 6 behandler spørgsmå-

let om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagets navn.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Definitionen af fast ejendom omfatter også optioner på fast ejendom samt rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af naturressourcer.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, med mindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart.

Artiklen bestemmer i stk. 1, at fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartselskabet er hjemmehørende, d.v.s. registreret.

Ud over fortjeneste ved drift af skibe og fly omfatter bestemmelsen efter stk. 2 også indkomst ved anvendelse, rådighedsstillelse og udleje af containere, der anvendes i international trafik. Herved sikres især, at danske rederiers fortjeneste ved containertrafik eller containerudleje kun kan beskattes i Danmark.

Der er i stk. 3 indsat en undtagelsesbestemmelse, hvorefter fortjeneste ved drift af skibe, der hovedsagelig anvendes til transport mellem steder i den samme kontraherende stat - men som falder ind under definitionen af udtrykket »international trafik« - altid kan beskattes i den pågældende stat. Baggrunden for denne bestemmelse er canadiske problemer med beskatningen af skibsfarten på de store søer mellem USA og Canada, hvor rederier, der sejler mellem ca-

nadiske havne, har unddraget sig canadisk beskatning ved nu og da at anløbe en havn i USA.

Endelig er i stk. 4 og stk. 5 optaget bestemmelser, hvorefter konsortier m.v. også er omfattet. Bestemmelsen har betydning for SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår. Der er indsat en tidsgrænse på 6 år (stk. 3), og der er taget forbehold for tilfælde af svig, forsætlig udeladelse og uagtsomhed (stk. 4). Tilsvarende bestemmelser findes ikke i OECD-modellen.

Artikel 10. Udbytte.

Kildestaten kan efter bestemmelserne i stk. 1 og 2 højst beskatte udbytter med 5% i moder/datterselskabsforhold og 15% i andre tilfælde, når den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat. Dette følger OECD-modellen. Stk. 2 indeholder derudover en bestemmelse om, at udbytte fra visse canadiske investeringsselskaber kan kildestatsbeskattes med 10%. Efter den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan udbytter altid kildestatsbeskattes med 15%.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted som omhandlet i artikel 14, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste (drifts)sted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Endelig er i stk. 6 indføjet en bestemmelse om, at overskud i et fast driftssted, der ejes af et selskab i den anden kontraherende stat, kan undergives en tillægsbeskatning på indtil 5%. Denne skat - sædvanligvis benævnt »branch profits tax« - der svarer til kildeskatten af udbytter i moder/datterselskabsfor-

hold, skal sikre en ligelig behandling af datterselskaber og faste driftssteder. Danmark har ikke intern lovhjemmel til at udnytte denne beskatningsret. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst eller i OECD-modellen.

Artikel 11. Renter.

Kildestaten kan efter stk. 1 og 2 som efter OECD-modellen beskatte renter med 10%, når den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat. Der er dog i stk. 3 og 4 gjort en række undtagelser, således at morarenter, rentebetalinger til de to staters nationalbanker, kreditsalgsrenter ved salg af varer og tjenesteydelser, renter betalt til visse pensionskasser, renter fra statsobligationer o.l. og endelig renter af eksportkreditlån kun kan beskattes i bopælsstaten. Efter den gældende overenskomst kan renter kildestatsbeskattes med 15%.

Begrebet »renter« defineres i stk. 5 på en lidt anden måde end i OECD-modellen, idet tilfælde, hvor fordringen giver ret til andel i debtors fortjeneste, ikke betragtes som rente. Efter canadisk ret er sådanne betalinger udbytte.

Stk. 6 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast (drifts)sted beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 7 bestemmer, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 8 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Kildestaten kan efter stk. 1 og 2 beskatte royalties med 10%, når den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden stat. Kildestaten er dog efter stk. 3 afskåret fra at beskatte royalties for visse ophavsrettigheder og patenter. Efter den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan kildestaten beskatte royalties med 15% bortset fra royalties af forfatterrettigheder, som kun kan beskattes i bopælsstaten. Efter OECD-modellen kan royalties kun beskattes i bopælsstaten.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 4 og omfatter også »anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr« - d.v.s. leasing - som således kan pålægges 10% kildestat. Det bemærkes, at leasing af containere vil være omfattet af artikel 8, hvor kun bopælsstaten kan beskutte.

Stk. 5 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 6., mens stk. 6 bestemmer, hvornår royalties skal

anses for at hidrøre fra en kontraherende stat. Endelig gentager stk. 7 på samme måde som artikel 11, stk. 8, det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast (drifts)sted - eller af det faste (drifts)sted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste (drifts)sted er beliggende, d.v.s. i kildestaten.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan efter stk. 3 kun beskattes i bopælsstaten.

Artiklen er i forhold til OECD-modellen udvidet med en bestemmelse i stk. 4, hvorefter fortjenester på aktier eller andele i selskaber, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og hvis aktiver primært består af fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, på visse betingelser kan beskattes i denne stat. Bestemmelsen har til formål at hindre omgåelse af kildestatens ret til at beskutte ejendomsavancer ved at lade et selskab eje den pågældende ejendom. Danmark har ikke intern lovhjemmel til at udnytte denne beskatningsret.

Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Endelig findes i stk. 6 en bestemmelse, der giver hver af de kontraherende stater ret til i henhold til sin lovgivning at beskutte fortjeneste ved afhændelse af ethvert formuegode hos fysiske personer, der er flyttet til den anden kontraherende stat inden for seks år før afhændelsen af det pågældende formuegode.

Baggrunden er, at canadisk fraflytningsskat kan udskydes, således at den kun erlægges, hvis formuegodet afhændes inden for seks år efter fraflytning fra Canada. Der er taget højde for dette forhold i metodebestemmelsen (artikel 23, stk. 1, litra b), idet Canada i sådanne tilfælde skal give credit for den danske skat, der måtte skulle betales af den pågældende fortjeneste.

Artikel 14. Frit erhverv.

Indkomst fra frit erhverv som f. eks. selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt el. lign., som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat (kildestaten), hvis den pågældende har et såkaldt fast sted til sin rådighed i kildestaten, og virksomheden udøves derfra.

Begrebet »fast sted« er i modsætning til begrebet »fast driftssted« ikke defineret i overenskomsten,

men det vil sædvanligvis omfatte et kontor eller en klinik el. lign., hvor kunder kan henvende sig.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte denne lønindkomst, *med mindre* lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende kalenderår, og lønnen ikke betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke udredes af et fast (drifts)sted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten, jfr. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

En arbejdstager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af en ikke-canadisk arbejdsgiver uden fast (drifts)sted i Canada udsendes til arbejde i Canada i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, vil således blive beskattet i Danmark af sin lønindkomst optjent i Canada, når denne er betalt af den ikke-canadiske arbejdsgiver.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende, mens de særlige forhold omkring ansættelse i luftfartskonsortiet SAS er omhandlet i stk. 4.

Artikel 16. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer kan beskattes i kildestaten.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jfr. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab. Sidstnævnte bestemmelse finder efter stk. 3 dog ikke anvendelse, hvis det godtgøres, at kunstneren eller sportsudøveren hverken direkte eller indirekte har andel i et sådant selskabs for-tjeneste.

Artikel 18. Pensioner.

Pensioner og sociale ydelser kan *kun* beskattes i kildestaten, uanset hvilken pensionsform eller social ydelse, der er tale om. Bopælsstaten er således helt afskåret fra at beskatte sådanne betalinger. Herved adskiller den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst med Canada sig fra de overenskomster, der inden for de seneste år er indgået med Tyskland og Storbritanien, hvor såvel kildestaten som bopælsstaten har mulighed for at beskatte pensionsbetalinger.

Efter den gældende overenskomst kan pensioner og sociale ydelser kun beskattes i bopælsstaten. Mulighed for kildestatsbeskatning af pensioner og sociale ydelser er dansk forhandlingspolitik. Efter OECD-modellen har bopælsstaten beskatningsretten til pensioner bortset fra tjenestemandspensioner, og sociale ydelser vil i OECD-modellen falde under »anden indkomst«, hvor bopælsstaten ligeledes har beskatningsretten. Jf. i øvrigt bemærkninger til lovforslagets § 2 om personer, som allerede er hjemmehørende i Canada, og som modtager pensioner fra Danmark.

Artikel 19. Offentlige hverv.

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stk. 1 som hovedregel kun i den udbetalende stat (kildestaten), men i den anden stat (bopælsstaten) hvis arbejdet er udført dér og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i denne stat alene for at påtage sig det pågældende hverv. Bestemmelsen har alene betydning for ambassadepersonale o.l. Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 15 og 16, jfr. stk. 2.

Artikel 20. Studerende.

Stipendier o.l. til studerende, lærlinge og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten.

Artikel 21. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan som hovedregel kun beskattes i bopælsstaten, jfr. stk. 1. Hidrører indkomsten fra den anden stat, kan denne stat efter stk. 2 dog også beskatte indkomsten. Hidrører indkomsten fra et dødsbo eller en fond (trust), hvortil indbetalinger ikke var fradragsberettigede, må kildeskatten højst udgøre 15%, hvis indkomsten er skattepligtig i bopælsstaten, og modtageren er den retmæssige ejer. Efter OECD-modellen er der ren bopælsstatsbeskatning for andre indkomster, undtagen når indkomsten opbevares af et fast driftssted i den anden kontraherende stat.

Artikel 22. Formue.

Fast ejendom kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Rørlig formue med tilknytning til et fast (drifts)sted i den anden stat kan efter stk. 2 beskattes i denne anden stat. Efter stk. 3 kan formue bestående af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, og anden rørlig formue, der er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kun beskattes i den stat, hvor formuens ejer er hjemmehø-

rende. Endelig kan al anden formue efter stk. 4 kun beskattes i bopælsstaten.

Man er fra canadisk side bekendt med formueskatens afskaffelse i Danmark. Man har dog ønsket at opretholde formueskattebestemmelserne i overenskomsten. Disse bestemmelser vil således umiddelbart være indholdsløse, men skulle Danmark på et senere tidspunkt indføre formueskat, vil bestemmelserne finde anvendelse.

Artikel 23. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning.

Artikel 23 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Hovedreglen for Canadas vedkommende er, at Canada skal give credit for dansk skat efter reglerne i sin interne lovgivning, jfr. stk. 1, litra a) og b). Endvidere skal Canada efter bestemmelserne i litra c) give exemption for udbytter fra et dansk datterselskab til et canadisk moderselskab. For så vidt angår indkomster (eller formuer), som kun kan beskattes i Danmark, anvender Canada exemption med progressionsforbehold, jfr. nedenfor om dette begreb.

Danmark anvender ordinær credit, jfr. stk. 2 litra a) og b). Dette betyder, at hvis en person eller et selskab m.v., der er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en canadisk kilde (eller ejer formue i Canada), og Canada også kan beskatte denne indkomst (eller formue), skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Canada, eller den del af den danske skat, der falder på den canadiske indkomst (eller formue). Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

I tilfælde, hvor en indkomst (eller formue) kun kan beskattes i Canada, anvendes *exemption med progressionsforbehold*, jfr. litra c). Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst (eller formue). Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den canadiske skat. Imidlertid indgår indkomsten/formuen i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Artikel 24. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der

ikke er hjemmehørende i en af de kontraherende stater. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende kontraherende stat.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Artikel 27. Udvinning af kulbrinter.

Artiklen omhandler beskatning af aktiviteter i forbindelse med udvinning af kulbrinter. Den ikke ganske logiske placering af artiklen i overenskomsten har historiske årsager. Bestemmelserne er kommet ind på dansk foranledning. Der findes ingen særlige regler om beskatning af kulbrinteudvinning i OECD-modellen.

Efter stk. 1 og 2 skal virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinning af kulbrinter altid anses for at udgøre et fast (drifts)sted, hvis aktiviteterne strækker sig ud over en bagatelgrænse på 30 dage inden for en 12-månedersperiode. Virksomhed på borerig ud for kysten skal dog efter stk. 3 kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en perio-

de eller perioder, der overstiger 90 dage i en 12-månedersperiode. I begge tilfælde er der indsat en bestemmelse, der hindrer omgåelse af tidsfristerne ved at lade arbejdet udføre af forskellige indbyrdes forbundne foretagender.

Endelig fastsætter stk. 4 regler for beskatning af kapitalgevinster i de tilfælde, hvor en borerig ejet af et foretagende i den ene stat flyttes væk fra den anden stats kontinentalsokkel. I sådanne tilfælde kan kapitalgevinster - værdistigning på borerigge - ikke beskattes i denne anden stat. Dog kan genvundne afskrivninger beskattes.

Artikel 28. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige be-
gunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 29. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland. Ved overenskomstens indgåelse er det aftalt, at Grønland omfattes på to punkter, jfr. protokolbestemmelserne. For det første skal Canada give exemption for udbytter, som et canadisk moderselskab modtager fra et grønlandsk datterselskab - i lighed med, hvad der gælder for danske datterselskaber af canadiske moderselskaber - og for det andet er Grønland også omfattet af bestemmelserne om udveksling af oplysninger.

Artikel 30. Forskellige bestemmelser.

Artikel 30 præciserer, at overenskomsten ikke begrænser de lempelser, som de kontraherende stater nu eller senere måtte inddrømme efter intern lovgivning (stk. 1), og at overenskomsten ikke hindrer de kontraherende stater i at beskatte personer af indkomst hidrørende fra et interessentskab, en fond (trust) eller fra et kontrolleret udenlandsk datterselskab (stk. 2). Efter bestemmelserne i stk. 3 og stk. 4 er pensionskasser på en række betingelser fritaget for kildeskat af udbytter af børsnoterede aktier, mens endelig stk. 5 fastslår, hvordan eventuelle uoverensstemmelser skal løses i forhold til konsultationsreglerne i GATS-aftalen.

Artikel 31. Ikrafttræden.

Overenskomsten træder i kraft, når de forfatningsmæssige betingelser for dette er opfyldt i begge lande - hvilket for Danmarks vedkommende vil sige, at nærværende lovforslag er endeligt vedtaget - og de to lande har underrettet hinanden om dette. Overenskomsten finder anvendelse på indkomst optjent i det

kalenderår eller det skatte- eller indkomstår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft.

Samtidig ophører den dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst af 1955/1964 at have virkning. Det samme gælder en aftale fra 1929 om skattefritagelse af fortjeneste ved skibsfart.

Artikel 32. Opsigelse.

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Protokol.

Endelig indeholder overenskomsten en protokol, der præciserer afgrænsningen mellem international skibstransport og intern skibstransport, samt fastsætter de nærmere bestemmelser omkring de dele af overenskomsten, hvor Grønland er omfattet.

Efter *lovforslagets* § 2 skal personer, som allerede på datoen for lovforslagets fremsættelse var bosat i Canada og modtog danske pensioner og sociale ydelser, kun betale dansk skat af sådanne indtægter i det omfang, at de tilsammen overstiger 60.000 kr. Ved udtrykket »pensioner« forstår såvel sociale pensioner som private pensioner og tjenestemandspensioner.

Efter den gældende dansk-canadiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan pensioner *kun* beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende - bopælsstaten. Den udbetalende stat - kildestaten - er afskåret fra at beskatte sådanne beløb. Andre sociale ydelser er ikke omhandlet i overenskomsten - heller ikke i en opsamlingsbestemmelse om »anden indkomst« - og kan således beskattes i såvel kildestaten om bopælsstaten efter disses interne regler.

Efter den nye overenskomst bliver situationen den omvendte. Pensioner og sociale ydelser kan efter den nye overenskomst *kun* beskattes i kildestaten, og bopælsstaten vil være afskåret fra at beskatte.

Det canadiske skatteniveau er lavere end det danske. For at imødegå alt for store ændringer i beskatningen for personer, der på datoen for lovforslagets fremsættelse allerede er bosat i Canada, og som på samme dato modtager pensioner fra Danmark, foreslås det, at den danske beskatning af pensioner som omhandlet i overenskomstens artikel 18, stk. 1, kun gennemføres i det omfang, at sådanne indtægter overstiger 60.000 kr. Dette vil medføre en nogenlunde uændret beskatning af en pensionsindtægt i størrelsesordenen 300.000 kr.

Personer, som er eller bliver hjemmehørende i Canada, og som på et tidspunkt efter datoen for lovforslagets fremsættelse modtager pension fra Danmark, vil blive omfattet af de almindelige regler og således

ikke få adgang til den særlige nedsættelse på 60.000 kr. Dette gælder også, selv om de pågældende allerede var hjemmehørende i Canada på datoen for lovforslagets fremsættelse. Det samme vil være gældende, hvis en person, som er omfattet af de lempeligere bestemmelser, bliver hjemmehørende i et andet land end Canada for derefter senere at flytte tilbage til Canada.

I forbindelse med ændringen af den dansk-britiske dobbeltbeskatningsoverenskomst i foråret 1997 valg-

te man for de private pensionisters vedkommende en løsning, der førte til et lignende resultat.

Efter *lovforslagets § 3* træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Efter *lovforslagets § 4* gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil - ud over hvad der fremgår af protokollen - således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Skriftlig fremsættelse (28. november 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Canada.

(Lovforslag nr. L 113).

Regeringen har for nylig undertegnet en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Canada. For at regeringen endeligt kan tiltræde denne overenskomst kræves, at Folketinget vedtager en lov herom.

Den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst afløser en nu forældet overenskomst fra 1955.

Overenskomsten indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Canada kan beskatte forskellige former for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten), og om hvordan dobbeltbeskatning undgås.

Af væsentlige ændringer i forhold til den gældende overenskomst kan nævnes følgende:

Udbytter kan fremover kildestatsbeskattes med 5% i moder/datterselskabsforhold og 15% i andre tilfælde. Desuden kan kildestaten opkræve en tillægsskat på indtil 5% af fortjenesten i udenlandske selskabers faste driftssteder (filialer o.l.). Dette gør det muligt at sidestille beskattningen af datterselskaber og faste driftssteder. Efter den gældende overenskomst kan kildestaten altid beskatte udbytter med 15%.

Kildestatsbeskatningen af renter og royalties nedsættes fra 15% til 10%. Bl.a. kreditsalgsrenter og eksportkreditrenter kan dog ikke beskattes i kildestaten.

Pensioner og sociale ydelser kan fremover kun beskattes i kildestaten. Dette vil også gælde pensionsbetalinger fra Danmark til personer, der allerede er bosat i Canada. Hvis Danmark undlader at beskatte sådanne pensionsbetalinger, vil dette føre til total skattefritagelse, da Canada efter overenskomsten er afskåret fra at beskatte.

Pensioner undergives normalt almindelig indkomstbeskatning i Canada. Da det canadiske skatteniveau er lavere end det danske, foreslås det at give et særligt fradrag på 60.000 kr. til personer, som på datoen for lovforslagets fremsættelse er hjemmehørende i Canada, og som modtager pensioner fra Danmark. Herved imødegås alt for store ændringer i beskatningsforholdene for personer, som allerede er bosat i Canada, og som allerede modtager pension fra Danmark. En løsning med lignende resultat blev valgt i forbindelse med ændringen af den dansk-britiske dobbeltbeskatningsoverenskomst i foråret 1997.

Overenskomsten indeholder desuden en række andre ændringer/moderniseringer.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig behandling i Tinget.